

Za oplemenjevanje polti, za negovanje telesa

se je tisočkrat pokazalo koristno, pa bo tudi našim čitateljem vedno dobro poslužilo. Da se doseže bela čista polt: Elsa tekoče lilijino mleko daje obrazu mladeniško svežino, din. 18.20. Najfinejši puder lepote dr. Klugera, din. 27.50.

Kmetiska stanovska izobrazba.

Nadaljni govornik je bilo g. Mohorič, ki je govoril, kako zelo je kmetu potrebna stanovska izobrazba. Ne le gospodarstvo in delo, temveč umno gospodarstvo in strokovno delo bo dvidnilo naš kmetiski stan. To kmetisko stanovsko izobrazbo naj vzamejo v svoje roke prosvetna društva, ki naj bodo nekake šole duševne in strokovno-stanovske izobrazbe.

Volitev odbora.

Pri volitvah v nov odbor je bil za načelnika Jugoslovenske Kmetiske Zveze soglasno izvoljen kmet in poslanec g. Janez Brodar z Gorenjskega. Za njegovega namestnika pa je bil izvoljen g. Dav. Kranjc, posestnik v Veliki Pirešici pri Žalcu. Tudi ostali odbor je ostal sestavljen, kakor je bil dosedaj.

V organizaciji je moč.

Eden ne zmore dosti, treba je, da poprimejo vsi. Noben modern kmet dandanes ne more več reči: Vsak za sebe, Bog pa za vse! Pravilno se reče: Bog za vse, mi pa drug za drugega, ker časi so taki, da vsak za sebe — le propade. Vse se organizira, kmet naj ne zaostane! Zato naj raste v moči kmetiska organizacija SLS — Kmetiska zveza, in rastlo bo tudi blagostanje kmetiskega stanul.

Državna politika.

V NASI DRŽAVI.

Borba Pašič-Jovanovič se nadaljuje. Pašič je upal, da bo šlo lažje, pa je Jovanovič trd oreh. So se Pašiču vsled korupcijske afere njegovega sina Radeta le malo zobje polomili. V poslanskem klubu je postal Pašič predsednik. Imajo tako v pravilih svoje stranke, zato to ni nič čudnega. A Jovanovič se mu ne ukloni. Ko so preteklo soboto volili predsednika za medparlamentarno odposlanstvo, kjer je bil dozdaj predsednik g. Ljuba Jovanovič, ga je Pašič hotel vreči. A je bil Jovanovič ponovno izvoljen. Pašiča so pustili radičevci na cedilu, kar pa seveda starega politika zelo jezi.

Samostojni demokrati za zaščito učiteljev. Znano je, kako je vlada takrat, ko so vladali samostojni demokrati, preganjala krščansko misleče učitelje. Že postavljene šolske voditelje je prestavljala popolnoma protipostavno kam daleč kot navadne učitelje. Ko je pozneje morala druga vlada upravičenim pritožbam ugoditi in popraviti krivico, so se seveda morali umakniti tisti demokrati učitelji, ki so njihova mesta zasedli. Zdaj pa pride demokratiška stranka in zahteva, da naj se učiteljev ne preganja. Tako je to, kakor če tat, ki te je okradel, začne pridigovati, da se ne sme krasti. Čudimo se učiteljstvu, ki si ne upa odločno zavrniti sumnje od sebe, da le hlapčije samostojno-demokratiški stranki. Sicer bomo pa o tem vprašanju enkrat posebej govorili!

Hola hop! Ko so bili klicani novi ministri, da zasedejo svoje prostore, je prišel na vrsto tudi g. Pucelj. Ko je bil poklican, mu je neki srbski poslanec zaklical: »Hola hop!« S tem je hotel povedati, da je g. Pucelj dober skakač iz ene stranke v drugo, da le do ministrskega stolčka priskače.

Tiho je slonela na krepkih rokah in poslušala mehki, proseči glas.

Tedaj pa je začutila na čelu rahel dih poljuba, boječega, nedolžnega, pa vendar tako čisto človeškega, zemeljskega.

Torej še vendar ni bila na onem svetu —?

Odpri je oči.

Obraz je bil sklonjen tesno nad njo.

»Ine, vzdrami se vendar! Ali me ne poznaš? Svojega Trzana, ki si ga prišla iskat v džunglo —?

Tedaj je vedela, čutila in okusila, da še živi pravo pristno zemeljsko življenje in da živi še tudi njen Trzan. —

Sum v goščavi ju je vzdramil iz njunega šepetanja.

Pred njima je stal orjaški črnc s sulico v roki ter s tuljem in lokom na hrbtu. Nekaj je povedal Trzanu.

Trzan je dvignil glavo. Hotel je vstati, pa ni imel več časa.

Dvoje prepirajočih se glasov je bilo slišati, dolga suhljata postava se je pririla iz grmovja in a njo druga, prav tako suhljata.

Obe postavi sta obstali kakor okameneli in molk je zavladal, sumljiv, preteč molk.

Prvikrat v življenju se je profesorju Porterju zgodilo, da ni mogel povedati svoje priljubljene rečenice. Ni bilo čuda.

Ogromen mrtev lev je ležal na robu grmičja, dolga sulica mu je tičala v levem boku, in par korakov v

Puder za dame, din. 4.40. Lepotica bela in rdeča, din. 3.30. Zoper rdeče, razpokane roke: Elsa glicerin lepote, din. 19.80. Zoper bledico v licu slabokrvnih, slabotnih žen in otrok: Fellerjevo pravo, okusno ribje olje, din. 22. Elsa kina železno vino, din. 16.50. Zoper slabim rastu las in prehlaj: Elsa ovet za lase, din. 27.50. Za odstranitev nepotrebnih las: Elsa depilatorij, din. 34. Za snežnobe zob: Elsa voda za usta, din. 16.50. Zoper kurje oči: Elsa

V skupščini razpravljajo o trgovski pogodbi med Jugoslavijo in Avstrijo. Kljub zahtevam naših poslancev niso hoteli poklicati k sklepanju pogodbe strokovnjakov, zato je pogodba v marsičem pomanjkljiva. Mi obmejni Slovenci smo zahtevali tudi v smislu resolucij sklenjenih na naših zborovanjih, naj se pogodba popravi. Centralistična ušesa pa so žal precej gluha za zahteve slovenskega ljudstva, ki jih je v narodni skupščini posebno branil poslanec z naše meje, g. Franjo Žebot.

Naše dolgove v Ameriki bodo začeli v red spravljati. Ko bo to urejeno, bomo šele vedeli, koliko da smo dolni in kako bomo ta dolg Ameriki odplačevali.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na Angleškem se vrši hud boj med delavci in lastniki rudnikov. Ta boj pa se je prenesel na politično polje in tako si stojita nasproti vlada in — štrajkajoči delavci. Prvo število štrajkajočih se je že zmanjšalo, a vendar jih štrajka še nekaj milijonov. Do zdaj je bil mir v državi, a te dni so se začeli spopadi, ki so prav nevarnega značaja. Ako se vladi ne bo posrečilo ukloniti delavstva, grozi, da bo nastopilo z vojsko. Če pa to stori, tedaj je nevarnost krvave domače vojske, ki bi zahtevala veliko žrtev. Škofje na Angleškem so nastopili kot posredovalci med obema skupinama in dobro bi bilo za Angleško, če se jim posreči pomiriti ta grozoviti gospodarski spopad.

Ako pa se jim ne bo posrečilo, tedaj grozi nevarnost, da se razširi štrajk še na Francosko. Isto sporočilo prihaja iz Danske, tudi iz Nemčije. Mnogi so mnenja, da vodi vse tajna roka iz Rusije, ki hoče uprizoriti svetovno delavsko revolucijo. Nevarnost je zelo velika.

Schichtov način pranja

je najboljši.

Namakaj a ŽENSKO HVALO! izpiraj s SCHICHTOVIM MILOM.

stran je klečal na tleh mlad človek silnih pleč in čudno zagorelega obraza ter podpiral glavo in, hčerki slavnega vseučiliškega profesorja —

Molk je pretrgal glas gospoda Filandra.

»Neverjetno —! Ni mogoče —! Gospod Trzan, ali ste vi, ali pa je samo vaš duh —?«

Besede so zbudile profesorja Porterja. Prezirljivo je dejal Filandru:

»Gospod, le kar molčite! Seveda —! Človeške kosti ne ločite od živalske, pa bi poznali živega človeka od njegovega duha —! Prepustite zadevo meni, ki sem oče tistemu dekletu tamle, ki je kakor vse kaže, zelo srečno —.«

Obrnil se je k mlademu paru. Trzan in Ine sta medtem vstala, Ine je bila od strahu še vsa slabotna in Trzan jo je podpiral.

Čudna izprememba se je zgodila z gospodom profesorjem. Kdor ga je zadnje mesece poznal, bi rekel, da je v tem trenutku stari mož doživel veliko, nenadno srečo.

Lice se mu je zazlezo v zadovoljne gube, oči so se mu dobrohotno smejale in odobravaje počivale na mlademu paru, niti sledu ni bilo več v njegovem obrazu o tisti trudni zamišljenosti in raztresenosti, ki je posebno zadnje mesece ležala na njem.

»Gospod Trzan, — ali pravzaprav dragi lord Grey-stoke, kakor se sedaj imenujete, je dejal in oči so mu

turistovski obliž, din. 6.60 in Elsa turistovska tinktura, din. 11. Za Vaš blagor: Elsa mentolni klinčič din. 10, Elsa Kolonjska voda din. 16.50, Elsa gozdni vonj za sobe din. 16.50. Zavojnina in poština se računa posebej. Brez posebnih stroškov samo, ako se naroči v istem zaboju s slavnim domačim sredstvom Fellerjevim »Elsafludom« pri lekarnarju Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 541, Hrvatska.

Vojska v Maroku. Turki in Francozi s Španci so se pretekli teden sicer pogajali, a se niso pogodili. Vojska se nadaljuje. Španske in francoske čete so začele prodirati. Turški voditelj Abd-el-Krim pa se je odločil boriti se do skrajnosti. —

Na Poljskem izpreminjajo vlado kakor pri nas — na vsake 14 dni. Po tem lahko izračunamo, kake so razmere na Poljskem — kakor pri nas.

Na Norveškem že tudi poskušajo z delavskim štrajkom — do zdaj jih je 30.000 štrajkajočih.

Na Ogrskem so začeli sodno obravnavo zoper tiste, ki so francoski denar ponarejevali. Pa predno so začeli, so baje vsa dokazila zažgali. Doznalo se je, da so že l. 1924 dobili častniki tajno povelje, ki se je nanašalo na ponarejevanje denarja. To je pač umazanija, prav ogrska umazanija.

V Nemčiji se tepejo zaradi državne zastave. — Skoro vse stranke, posebno tudi katoliška stranka, ki se imenuje centum, so zelo ostro nastopile zoper Hindenburga, ki je hotel državno zastavo izpremeniti. Hindenburg je zagrozil, da bo odstopil, če bodo glasovali proti njegovemu predlogu.

Francoska ne ve, na katero stran bi se nagnila. Čuti se osamljeno. Italija je pravzaprav proti njej, Nemčija tudi, Anglija ji itak ni prav naklonjena. Zato se bo morala odločiti ali tesno z Nemčijo, ali tesno z Italijo.

Svetovni mir je res le na papirju, je res le po-božna želja dobrih državnikov, nikakor pa ne vidimo, da bi se resno zanj trudili tisti, ki so v to poklicani. Ako se te težke razmere v Evropi ne poležejo, tedaj bo šla Evropa propadu in ne napredku nasproti. —

Kaj je vzrok naše vinske krize?

Naši vinogradniki imajo po večini svoja vina še v svojih kletah. Niso ga mogli prodati. Tudi razni vinotoči tega vprašanja ne bodo rešili. Kajti mi pridelamo vino za to, da ga prodamo. Prodati pa ga nismo mogli.

Ko je bil preteklo soboto v Beogradu govor o trgovinski pogodbi z Avstrijo, je poslanec Žebot povedal, kaj je krivo, da nismo vina prodali. Imeli smo pravico izvoziti v Avstrijo 80.000 hl vina. A razne oblasti na meji so ovirale izvoz tako, da se je izvozilo vina le 3000 hl.

Odpomoč naši vinski krizi so vinarske zadruge, ki naj preskrbijo izvoz vina. Kmetje, pomagajte si sami!

Kaj je novega?

Naznanilo o sprejemu v škofijski zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano za šolsko leto 1926-27. V zavod sv. Stanislava se sprejemajo zdravi, dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi dobrih, krščanskih staršev, ki so dovršili z odličnim ali vsaj z jako dobrim uspehom ljudsko šolo; zlasti taki, o katerih je upati, da se bodo po dovršeni gimnaziji posvetili

žarele v prijazni hudomušnosti, »čuli smo, da ste mrtvi, da ste utonili. Kako neki da se kar na mah spet pojavite tule v džungli in kako da vas je našlo prav tisto dekle tamle, ki se tako zaupno oklepa vaše roke —?«

»Božja previdnost me je semkaj pripeljala, gospod profesor! je rekel Trzan. »Toda dovolite, da vam predstavim svojo zaročenko! Gospodična Ine Porter in jaz, John Trzan Clayton lord Greystoke, midva sva si namreč pravkar obljubila večno zvestobo. Prosi vas, da nama podelite svoj očetovski blagoslov!«

Profesor Porter se ni prav nič začudil. Le dobrovoljno se je namuznil.

»Hm, da —! Pravzaprav bi vas moral okregati, dragi lord! Zakaj pa niste že v Wisconsinu stopili takole pred mene z Ino, tisti večer, ko ste pognali s farme oholega Canlerja slabega spomina —?«

Pa tudi tebe, drago dete moje, bi moral pravzaprav okarati! Mnogo grenkih ur bi bila prihranila svojemu očetu in sebi, če bi bila gori v Wisconsinu tistikrat po Carlerjevem odhodu malo poprašala za svet starega Porterja, mesto da si obračala oči za tistim grizavim fantom —!«

»Oče —!« je proseče rekla Ine in skrila obraz za širokim Trzanovim hrbtom.

»No no —, saj ne bom več! Kar je bilo je bilo —. Saj ni sem prav nič hud, prav nič —.

(Dalje prihodnjič.)